

MYŠLENKY NA MĚSÍC BŘEZEN

MILOŠ SZABO

ZPOVEĎ? NE!

CESTA 2015

1. Vydat se na cestu k Tomu, jenž nás přesahuje, znamená zároveň přijmout fakt, že často nebudeme rozumět ani Jemu, ani Jeho cestám.
2. Věřící člověk se nemůže spokojit s tím, co se o Bohu dozvěděl jako dítě od babičky či na náboženství při přípravě k prvnímu svatému přijímání.
3. Šance na změnu přichází, když do života člověka vstoupí láska.
4. Bůh, jenž všechno stvořil, se neštít stvořit mě, já bych se tedy neměl štítit tvořit svět krásnější i tím, že v případě potřeby budu třeba uklízet.
5. Láska se nesmí jenom přijímat. Na lásku se má odpovědět. Důvěřuji ti, ať je to tak, jak chceš ty, Bože.
6. Dokáže-li úchvatné účinky vyvolat energie vyrobená člověkem, oč větší a dokonalejší efekt musí mít energie Boží.
7. Každému, komu záleží na Bohu, musí záležet i na poznání Jeho vůle.
8. Nikde jinde není Boží cesta člověku vykolíkována tak jasně a přesně, jako v Božím Slově.
9. Chci-li poznat, že jsem zbloudil z Boží cesty, nejde to udělat v rychlosti. Je potřebné se zastavit.
10. Zpytování svědomí, tedy hledání odpovědi na to, co je a co není hřích, musí proběhnout v mém ztišeném nitru. A poctivě.
11. Bůh je mocný a jeho přítomnost v nás po zpovědi je proto patrná. Nám a skrze nás by měla být patrná i našemu okolí.
12. I když se každý z nás rodí na svět jako svobodná bytost, která se pro Boha bude rozhodovat sama a dobrovolně, dostává od něj darem pokyny a návod, jak cesta k ráji vypadá.
13. Boží láska se zhmotnila. V Ježíši se připoutala k lidskému tělu a skrze sedm různých svátostí dává člověku v různých situacích možnost přibalit si na životní cestu i nadpřirozenou výbavu.
14. Pokud hřích způsobil, že jsme se odvrátili od cesty, kterou nám Bůh osobně ukázal a vyznačil, měli bychom se k němu v rámci prosby o prominutí obrátit zpět. Znamená to však zároveň ukázat záda dosavadnímu směru.
15. Milujeme-li Boha, opravdová lítost toho, že jsme zhřešili, nemůže existovat bez snahy se napravit.
16. Pokud necítím skutečnou duševní bolest, že žiji v hříchu, nebo aspoň bolest z toho, že jde o hřích, jehož nejsem schopen zanechat, nemůže dojít k odpuštění.
17. Po vyznání hříchů a lítosti Bůh z lidské duše smaže všechno to, co mu k smazání při vyznání nabídneme. Co zamlčíme, to si ponecháme a neseme životem dál.
18. Bůh po odpuštění našich hříchů neodchází. Zůstává. Proto po dobře vykonané zpovědi často cítíme nejen úlevu, ale i vnitřní radost.

19. Milovat tak, jak to požaduje Ježíš, znamená dávat se druhému bez ohledu na své vlastní naplnění, odevzdat se mu pro něho samotného, pro jeho dobro a štěstí.
20. Láska k Bohu a lásku k člověku nelze oddělit. Láska je jenom jedna. Útek od bližních někam do poustevny, to není láska k Bohu, ale sobecké přivlastňování něčeho, co je určeno všem.
21. I já produkuji nebezpečný odpad - když místo pravdy dám přednost lži, když místo naděje směrem ven vyzařuji zoufalství, když místo pokoje a usmíření šířím hněv, místo lásky vulgaritu.
22. Konkrétním hříchem ubližujeme také konkrétnímu člověku. Proto má být součástí smíření též snaha o konkrétní nápravu.
23. Rozhodnu-li se nevěřit, nebude mě Bůh přesvědčovat. Rozhodnu-li se uvěřit, bere mě do náruče, abych se v ní mohl stulit a uklidnit.
24. Stejně jako se udržuje v provozním pořádku bydlení, pravidelností by se měl stát i „úklid v duši“, a to i tehdy, když máme do duše vepsané „jen“ hříchy lehké.
25. Má smysl zpovídat se ze stále stejných hříchů? Má smysl vytrhávat plevel ze zahrady, když víte, že už za pár týdnů stejný vyrostle znovu? Pokud chceme na zahradě něco sklízet, odpovíme jednoznačně ano, smysl to má.
26. V celém Desateru nejde pouze o jednotlivý zákaz či příkaz, ale o regulaci určité oblasti našeho života. Proto lze každou událost v kterékoliv době přiřadit k některému z těchto Božích nařízení a zkoumat ji v jejich světle.
27. Nezanedbejme své zpytování svědomí. Chceme přece jít k Bohu bezpečně a s jistotou že jdeme dobrým směrem, nebo ne?
28. Nelze tvrdit, že v Boha věřím, když mu nevěřím, že ho mám milovat, a to nade všechno. Když milovat, tak také chtít ho poznat. Když milovat, tak si také na něj umět udělat čas. Nejen tehdy, když se chce mně.
29. Každým dnem jsme svědky neuvěřitelných zázraků, které se před naším zrakem znovu a znovu pravidelně opakují.
30. Prací mohu sloužit jiným, nejen si vydělávat peníze na vlastní blahobyť. I proto by žádná práce neměla být pro nás méně důstojná a neměli bychom se jí štítit.
31. Je-li Bůh pravdou, jeho učedníky můžeme být pouze tehdy, když budeme žít v pravdě.